

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 06, lipiec 2013 00:00

Jarosław Komża

Odśloni: 1654

Zrzeszenie Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów Województwa Lubuskiego w stanowisku przyjętym 6 czerwca wyraziło swoją aprobatę dla propozycji wprowadzenia do struktury dochodowej JST tzw. subwencji środowiskowej, zawartej w projekcie zmian ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, wniesionego przez klub PSL 22 stycznia br. Samorządowcy lubuscy mają jednak zastrzeżenia i wnoszą o ich uwzględnienie.

W stanowisku czytamy, iż *„jest to pozytywny, od dawna oczekiwany wyjątek od współczesnej tendencji obciążania jednostek samorządu terytorialnego szeregiem nowych zadań publicznych bez zapewniania im finansowania oraz innych działań legislacyjnych utrudniających sprawne, spokojne funkcjonowanie systemu finansowego w polskim samorządzie terytorialnym”*.

Lasy do nie tylko tereny chronione

Mimo wstępnej aprobaty, do inicjatywy posłów zrzeszenie lubuskie podchodzi krytycznie. Zdaniem zrzeszenia subwencja środowiskowa dotyczyć będzie nielicznych gmin w Polsce. W opinii samorządowców lubuskich nieuzasadnionym jest jako warunki otrzymania subwencji objęcie minimum 50 proc. obszaru gminy terenami chronionymi oraz wykluczenie z tych terenów - chronionych parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu. Zrzeszenie nie neguje wyjątkowego charakteru obszarów przyrodniczych prawnie chronionych, ale uważa, iż fundamentalnym problemem projektu ustawy jest pominięcie sytuacji gmin, których stopień zalesienia przekracza średnią krajową, a na których nie istnieją formy ochrony przyrody. Opisywane w uzasadnieniu projektu ujemne gospodarczo skutki - tj. ograniczona możliwość prowadzenia działalności gospodarczej, przynoszącej dochód mieszkańcom; wysokie koszty utrzymania infrastruktury i realizacji zadań gminy w przeliczeniu na jednego mieszkańca; ograniczone wpływy podatkowe (ze względu na wyłączenie dużej ilości gruntów na gospodarkę leśną - dotyczą nie tylko gmin, na których terytorium położone są parki narodowe. Problem ten w szczególności dotyczy Województwo Lubuskie, które jest zalesione na niemal połowie (49 proc.) swojej powierzchni, np. powierzchnię gminy Bytnica w 77 proc. stanowią użytki leśne.

"Projekt subwencji środowiskowej o charakterze kompensacyjnym jest jak najbardziej zasadny. Niemniej nie można pominąć problemów gmin, które — niezależnie od przeznaczenia i formy ochrony prawnej lasów — z powodu znacznego współczynnika zalesienia nie są w stanie prawidłowo funkcjonować, czy zapewniać dynamiczny rozwój, a co za tym idzie również odpowiednią stopę życia swoim mieszkańcom."

Dodatkowo na całą kwestię nakłada się dość częste, zdaniem Zrzeszenia, przekształcanie w arbitralny sposób gruntów i nieruchomości na leśne (nawet tych, które wykorzystywane są w związku z działalnością gospodarczą) poprzez mgliste i nie do końca rzetelne wiązanie ich z gospodarką leśną, co doprowadza do postępującego spadku dochodów podatkowych gmin.

Lesistość problematycznym zasobem

Lesistość w Polsce jest zbliżona do średniej europejskiej. Natomiast województwo lubuskie jest niekwestionowanym liderem lesistości (drugie miejsce zajmuje województwo podkarpackie). Według Narodowego Programu Zwiększania Lesistości, obszary leśne mają stanowić: do 2020 r. - 30 proc. powierzchni kraju; a do 2050 r. - 33 proc. Obecnie współczynnik ten wynosi ok. 29,2 proc. Większość stanowią lasy państwowe. Ponadto terenami lesistymi są tereny prawnie chronione: parki narodowe, rezerваты przyrody, obszary objęte programem Natura 2000, parki krajobrazowe, otuliny, oraz obszary chronionego krajobrazu.

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 06, lipiec 2013 00:00

Jarosław Komża

Odśłony: 1654

Charakter gospodarki leśnej oraz rozległość obszarów leśnych powoduje, że wiele z polskich gmin ma istotny problem w zarządzaniu swoim terytorium. Utrudnienia planistyczne i organizacyjne wprowadzają dodatkowe koszty związane z szeroko rozumianą logistyką (transport ludności, drogi), spowodowane niespójnym i nieregularnym ukształtowaniem zalesionych terenów. Nakładają się na to ograniczenia natury inwestycyjnej bariery gospodarcze dla ludności. Do tego dochodzi zmniejszony potencjał dochodowy gmin ze względu na opodatkowanie niektórych nieruchomości podatkiem leśnym mniej korzystnym dla gmin niż podatek od nieruchomości.

Źródło: materiał dla KWRiST